Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1213/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.858/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (dr. Lohn Balázs ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.III.37.858/2025/2. számú végzése (a továbbiakban: a Kúria végzése), valamint a Győri Törvényszék 10.K.700.670/2025/12. számú ítélete (a továbbiakban: törvényszéki ítélet) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

[2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze.

[3] A Kormányhivatal hatósági szerződéssel támogatást nyújtott az indítványozónak a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról szóló 100/2021. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) alapján. A hatósági szerződés szerint az indítványozó tudomásul veszi, hogy a támogatási összeg elszámolására a program befejezését követő 3 hónap áll rendelkezésére. A támogatási összeg elszámolásának határideje így 2024. december 23. volt. Az indítványozó vállalta továbbá, hogy 2024. október 8-ig teljesíti a kilépéskori adatszolgáltatást. A hatósági szerződés szerint a Kormányhivatal a támogatás ügyleti kamattal növelt teljes összegét visszakövetheti, ha az indítványozó a hirdetményben és a hatósági szerződésben rögzített kötelezettségeit nem, vagy nem az ezekben foglaltak szerint teljesíti.

[4] Az indítványozó határidőben nem nyújtotta be a záró elszámolást, valamint a kilépéskori adatszolgáltatást sem teljesítette. Az indítványozó ezeket csak a Kormányhivatal 2025. január 30-án kelt felhívására küldte meg. A Kormányhivatal

szerint az indítványozó nem csatolt számos szükséges számlát, bizonylatot, igazolást, teljesítésigazolást, nyilatkozatot, az elszámoló lap nem felelt meg a hirdetménynek, továbbá a megadott adatok nem álltak összhangban a képzési adatokkal. A Kormányhivatal mindezek alapján a támogatás visszafizetésére kötelezte az indítványozót.

[5] A Győri Törvényszék az indítványozó keresetét elutasította. A törvényszék szerint a Kormányhivatalt nem terhelte további hiánypótlási felhívásra vonatkozó kötelezettség. Az ilyet előíró, indítványozó által hivatkozott, a 2021–2027 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 256/2021. (V. 18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) 217–219. §-ai irányító hatóságokra vonatkoznak, így jelen esetben a Kormányhivatalra nem. A Kormányhivatal ennek ellenére jogszabályi kötelezettség hiányában is felhívta az indítványozót kötelezettségeinek teljesítésére. A törvényszék szerint megalapozatlanul hivatkozott az indítványozó az arányosság sérelmére, mivel a hatósági szerződés a kifizetett támogatás egészben történő visszakövetéséről rendelkezik.

[6] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta. A Kúria szerint az ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Az, hogy az indítványozó az R2. 217–219. §-ainak törvényszéki értelmezésével nem ért egyet, nem alapozza meg a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti, azaz a jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége alapján történő befogadást. A Kúria szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelme a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja (a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés) alapján sem volt befogadható, mivel az indítványozó az elsőfokú bíróság jogértelmezését általánosságban vitatta, valamint nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó mely hivatkozása tekintetében nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

[7] 1.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére történő hivatkozással kérte a törvényszéki ítélet és a Kúria végzésének megsemmisítését.

[8] Az indítványozó szerint a hatóságnak hiánypótlási felhívással, illetve tisztázó kérdéssel kellett volna élnie határozatának meghozatala előtt, mert hiánypótlás hiányában nem nyílt lehetőség a hibák érdemi tisztázására, valamint a tényállás teljeskörű feltárására. Nem értett egyet az indítványozó a Törvényszékkel abban, hogy jogszabályi kötelezettség hiányában nem kellett a hatóságnak hiánypótlást kibocsátania. Ennek következtében, valamint azért, mert a hatóság a hiányok javítása helyett a teljes

összeg visszakövetelése mellett döntött, az indítványozó szerint sérült a XXIV. cikk (1) bekezdése.

[9] Az indítványozó álláspontja szerint az R2. értelmezése során nem annak szövegéből kellett volna kiindulni, azt az ügyben alkalmazni kellett volna. Az indítványozó szerint a hibák technikai jellegűek, javíthatóak voltak, így szükség lett volna a hiánypótlási és tisztázási garanciák érvényesítésére, valamint a bíróságnak figyelembe kellett volna vennie, hogy a program ténylegesen megvalósult-e és a hibák orvosolhatók-e, ám mindez elmaradt. Mindezek alapján az indítványozó szerint a törvényszéki ítélet sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot, valamint az önkényes bírói jogértelmezés tilalmát, így pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

[10] Az indítványozó szerint felülvizsgálati kérelmében rámutatott, hogy a felvetett kérdés az egyedi ügyön túlmutató jellegű, továbbá, hogy a támogatási konstrukció országos kiterjedésű, így valamennyi hasonló konstrukcióban érintett kedvezményezettre hatással lehet a Törvényszék jogértelmezése. A Kúria ennek ellenére az indítványozó szerint felülvizsgálati kérelme tartalmát leszűkítette. Az indítványozó szerint a felülvizsgálati kérelem konkrét ítéleti pontokhoz kapcsolódó, az indokolás hiányosságait beazonosító érvelést tartalmazott, így helytelen a Kúria azon értékelése, miszerint a jogerős ítélettel való általános egyet nem értést fejezett ki a felülvizsgálati kérelem. Az indítványozó szerint a Kúria nem indokolta meg, hogy az általa előadott okfejtés miért elégtelen. Mindezek következtében sérült az indokolt bírói döntéshez való jog, így a XXVIII. cikk (1) bekezdése.

[11] A XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó azért állítja, mert a bíróság kötelezte a támogatás visszafizetésére, amit az R1.-re és a szerződéses kikötésekre alapított, nem pedig arányossági vizsgálatra. Emellett az indítványozó szerint a XXIV. cikk és a XXVIII. cikk sérelme miatt nyer alkotmányos jelentőséget a XIII. cikk sérelme.

[12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását.

[13] 2.1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtották be. Az indítványozó szabályszerű meghatalmazással rendelkező ügyvéd útján jár el az Alkotmánybíróság előtti eljárásban.

[14] 2.2. Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt feltételeknek. Megjelöli azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)* pont]. Megjelöli az eljárás megindításának indokait, és az Alaptörvényben biztosított jogok – XIII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése – sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont]. Megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. Tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói

döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pont]. Tartalmaz kifejezett kérelmet a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].

[15] 2.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panasszal az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés támadható.

[16] Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálat kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint a Kúria végzése nem tekinthető az ügy érdemében hozott döntésnek. A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése azonban az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért a Kúria sérelmezett végzése alkotmányjogi panasszal támadható {lásd hasonlóan: 1124/2026. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [15]}.

[17] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntés(eke)t, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.

[18] Jelen ügyben a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül {lásd: 3127/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [25]; 1356/2026. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [15]}, így a Kúria végzésén keresztül a törvényszéki ítélet állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható.

[19] 2.4. Az indítvány megfelel annak a feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó – mint az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy felperese – jogosultnak és érintettnek tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés, Abtv. 27. §].

[20] 3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt törvényi feltételeket teljesíti-e. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként támasztja azt, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét kell felvetnie, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.

[21] 3.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt felhívja a figyelmet következetes gyakorlatára, mely szerint az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs

hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}.

[22] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is kiemeli, hogy nem hagyományos perorvoslati fórum, „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható" {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. A bírósági joggyakorlat egységének közvetlen biztosítása sem az Alkotmánybíróság feladata {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására" {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az, „hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek" {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.

[23] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában „[a]nnak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül" {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3093/2024. (II. 29.) AB végzés, Indokolás [32]}

[24] 3.2. Az indítványozó törvényszéki ítélettel kapcsolatos, formálisan az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító érvelésében valójában azt kifogásolta, hogy a Törvényszék szerint a hatóság jogszerűen határozott hiánypótlási felhívás kibocsátása nélkül a támogatás visszakövetéléséről.

[25] A Törvényszék álláspontját több szempontra kiterjedően megindokolta {lásd: törvényszéki ítélet [21]–[30], [36]–[39]}. A Törvényszék jogértelmezése szerint az R2. hiánypótlást előíró rendelkezései nem alkalmazhatók az ügyben, mivel azok irányító hatóságokra vonatkoznak. A hatóság ezzel együtt jogszabályi kötelezettség hiányában is felhívta az indítványozót kötelezettségeinek teljesítésére. A hatóság felhívását követően az indítványozó hibásan, a hatósági szerződésnek és a hirdetménynek nem megfelelően terjesztette elő a szükséges dokumentumokat.

[26] Az indítványozó szerint a hibák javíthatóak voltak, a Törvényszéknek pedig nem a jogszabályok szövegéből kellett volna kiindulnia, hanem el kellett volna várnia a hatóságtól hiánypótlás kibocsátását. Az indítványozó érveléséből az derül ki, hogy tévesnek tartja a Törvényszék döntésében szereplő, a hiánypótlási felhívás

szükségességére vonatkozó megindokolt álláspontját. Ez azonban nem tekinthető alkotmányossági kérdésnek {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.

[27] 3.3. Az indítványozó a XIII. cikk sérelmét arra alapozva állítja, hogy a teljes támogatás visszafizetésére köteles, ami az arányosság vizsgálatát figyelmen kívül hagyja. Az R1.-ből és a hatósági szerződésből a kifizetett támogatás egészének visszakövetelése következik {vö.: törvényszéki ítélet [27]–[29], [40]–[42]}. Az indítványozó a támogatás az R1. és a hatósági szerződés kifejezett előírásán alapuló visszakövetelését jogszerűnek ítélő törvényszéki döntést vitatja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján azonban „az, hogy valamely jogvita során egy tulajdont érintő kérdésben a bíróság akár az indítványozó hátrányára dönt, önmagában nem veti fel a tulajdonhoz való jog sérelmét" {3139/2018. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [17]}. Ebből következően jelen ügyben az, hogy a Törvényszék a támogatás jogszabályban és hatósági szerződésben előírt kötelezettségek nem teljesítése miatti visszakövetelését az indítványozó álláspontjával ellenkező módon jogszerűnek ítélte, önmagában nem veti fel az alaptörvény-ellenesség kételyét.

[28] 3.4. Az indítványozó a Kúria végzése kapcsán formálisan az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító érvelésében valójában azt kifogásolta, hogy a Kúria a törvényi feltételek fennálltának hiányában nem vizsgálta érdemben felülvizsgálati kérelmét.

[29] Az indítványozó a Kúria végzésének azon pontjait vitatta, amelyekben a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja, illetve *ad)* alpontja szerinti befogadási ok fenn nem állását támasztja alá. A befogadás megtagadásának okai a végzésből egyértelműen kiderülnek, a Kúria döntését megindokolta. A Kúria szerint az ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét nem befolyásolja. Az, hogy az indítványozó a Törvényszék jogértelmezésével nem ért egyet, nem alapozza meg a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján történő befogadást. A Kúrai szerint a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján sem volt befogadható, mert az indítványozó az elsőfokú bíróság jogértelmezését általánosságban vitatta, valamint nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó mely hivatkozása tekintetében nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

[30] Az indítványozó véleménye szerint felülvizsgálati kérelmében rámutatott, hogy a felvetett kérdés az egyedi ügyön túlmutató jellegű, valamint konkrét ítéleti pontokhoz kapcsolódó érvelést tartalmazott, így helytelen a Kúria azon értékelése, miszerint a jogerős ítélettel való általános egyet nem értést fejezett ki a felülvizsgálati kérelem. Mindebből csupán annyi állapítható meg, hogy az indítványozó nem ért egyet a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó megindokolt döntésével és annak indokolásával, és ezen álláspontjának szeretne érvényt szerezni az Alkotmánybíróságnál. Ez azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján

önmagában nem alkotmányossági kérdés {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]; 3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}, elbírálása esetén az Alkotmánybíróság hagyományos jogorvoslati fórumként járna el, amely azonban Alaptörvényben rögzített szerepétől eltérne {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}.

[31] 3.5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ának.

[32] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 3.

*Dr. Szabó Marcel* s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Ligeti Miklós Zoltán* s. k.,
alkotmánybíró

*Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit* s. k.,
alkotmánybíró

*Dr. Patyi András* s. k.,
előadó alkotmánybíró

*Dr. Szomora Zsolt Tamás* s. k.,
alkotmánybíró